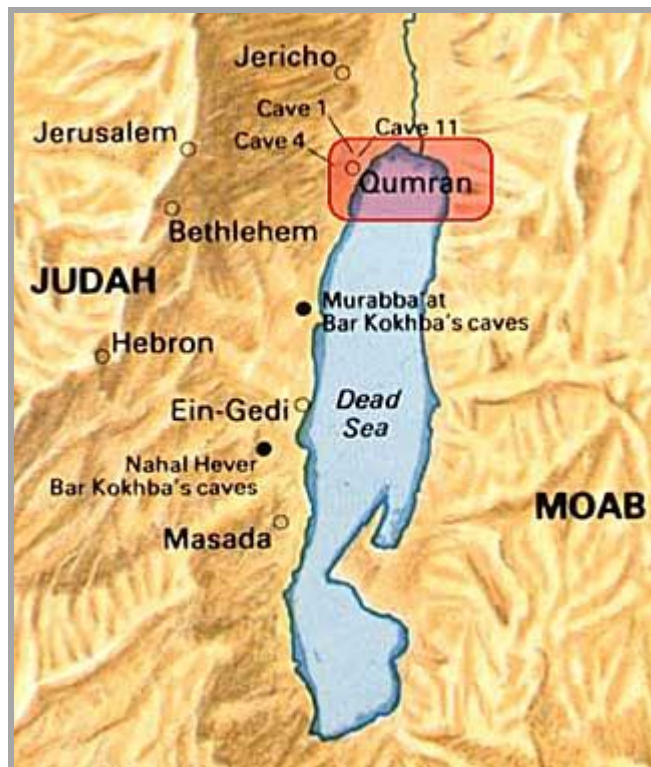

De Dode Zee Rollen

http://wayoflife.org/index_files/dead_sea Scrolls.html, 22-01-2015

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling (ingekort), plaatjes en voetnoten door M.V.

Ik lees al jaren over de Dode Zee Rollen, maar mijn interesse raakte gestimuleerd na een recent bezoek aan twee sites die ermee geassocieerd zijn: de grotten en het museum in Qumran, en het zgn. “Schrijn van het Boek”¹ in Jeruzalem waar de eerste zeven rollen zijn ondergebracht.

De rollen werden ontdekt tussen 1947 en 1956 in 11 grotten nabij de noordwestelijke kust van de Dode Zee, 13 mijlen zuidoost van Jeruzalem. De eerste grot bevatte twee Jesajarollen, inbegrepen de haast intacte Grote Jesaja Rol.

De rollen bevatten de overblijfselen van ongeveer 900 verschillende geschriften, meestal geschreven tussen 200 vC en 68 nC. De grote meerderheid van de rollen bestaan uit fragmenten. De Dode Zee Rollen werden “s werelds grootste legpuzzel”. De meeste rollen werden geschreven op perkament (schapen- of geitenvellen), terwijl een minderheid werd geschreven op papyrus en klei, en twee werden geschreven op koper (Geza Vermes, *The Story of the Scrolls*, 2010).

Geavanceerde dateringstesten in de jaren (19)90 bevestigden dat de bijbelse rollen dateren tot de tweede eeuw vóór Christus (George Bonani, “Carbon-14 Tests Substantiate Scroll Dates”. *Biblical Archaeology Review*, november/december 1991, p. 72).

De rollen werden bewaard door het extreme droge klimaat bij de grotten, die 1300 voet beneden zeeniveau liggen.

Viervijfden van de rollen werden geschreven in het Hebreeuws, en 25% ervan zijn boeken van de Bijbel. Er zijn gedeelten van elk oudtestamentisch boek behalve Esther, en zo wordt de traditionele canon van de Schrift bevestigd. Er zijn 15 kopijen van Genesis, 17 van Leviticus, 8 van Numeri, 29

¹ Zie http://nl.wikipedia.org/wiki/Schrijn_van_het_Boek

van Deuteronomium, 2 van Jozua, 3 van Rechters, 21 van Jesaja, 6 van Jeremia, 6 van Ezechiël, 36 van de Psalmen, 2 van Spreuken en 4 van Ruth.

Er zijn geen gedeelten van nieuwtestamentische boeken onder de Dode Zee Rollen, en Jezus wordt nergens in hen genoemd

De grote Jesajarol

Het meest belangrijke en complete oudtestamentische boek onder de Dode Zee Rollen is de Grote Jesaja Rol; die alle 66 hoofdstukken van Jesaja bevat. Zij werd gevonden in de eerste grot en was geschreven op 17 stukken schapevel, bijeengehaaid om een rol te vormen met een lengte van 24 voet. Zij verblijft nu in het Schrijn van het Boek in het Israël Museum te Jeruzalem, en een realistische reproductie wordt weergegeven in de belangrijkste kamer. Zij werd vier maal gedateerd met de koolstof-14 methode en de resultaten lagen tussen 335 tot 107 vóór Christus. Andere technieken (bv. schrijfmateriaal en stijl, geassocieerde munten en andere artefacten) dateerden de rol tussen 150-100 vóór Christus.

Dode Zee Rol van Jesaja (gedeelte) - <http://www.english.imjnet.org.il/popup?c0=13099>

De sekte van de Essenen

De niet-bijbelse boeken van de Dode Zee Rollen vertegenwoordigen een grote reeks boeken, waarvan vele ketterse leringen van een joodse sekte, de Essenen genaamd, die waarschijnlijk een monastieke gemeenschap hadden nabij Qumran. Zij beschouwden zichzelf als het ware Israël en geloofden dat God hen had geroepen om de Wet van Mozes in ere te herstellen en het koninkrijk van God op aarde te vestigen. Hun leider werd “de Leraar van Rechtvaardigheid” genoemd.

Zij geloofden dat de tempelaanbidding in Jeruzalem onzuiver was, en scheidten zich daarvan af en gingen naar de woestijn om te wachten op de komst van de Messias, en zij dachten dat zij Jesaja 40:3 vervulden.

Zij zagen zichzelf als de “Zonen van het Licht” en de “Zonen van Rechtvaardigheid” en alle anderen “Zonen van de Duisternis”, en zij verwachtten dat de Messias zou terugkomen en hen zou leiden in het verslaan van de “Legers van Belial” in een uitgebreide oorlog om daarna een nieuwe tempel te bouwen en de zuivere tempelaanbidding herop te richten. Dit is beschreven in hun boeken (rollen) *De Oorlogsregel* en *Het Nieuwe Jeruzalem*.

Zij verwachtten de nieuwe tempel die zou werken overeenkomstig hun *Tempelboek*, een 28 voet lange rol die naar verluidt Gods instructie zou zijn aan Israël voor de werking van de tempel. Zij verwachtten een eindtijdse profeet en twee messiassen om te leiden in de overwinning over de Zonen van de Duisternis (de heidenen en afvallige joden). Eén was een priesterlijke messias volgens de afstamming van Aäron, gekend als de Vertolker van de Wet, en een andere was een “lekenmessias” waarnaar zij verwezen als “de tak van David” (Vermes, p. 188). Deze verwarring kwam voort

uit hun fout begrip van de messiaanse profetieën. De tak van David is eigenlijk de ene en enige Messias, die kwam in de persoon van Jezus en Hij werd afgewezen, net zoals Jesaja 53 profeteerde.

De Essenen waren ascetisch en legalistisch in het extreme. Zij droegen hun kleren tot ze uit elkaar vielen en leefden op een schaars dieet. Zij droegen witte kleren en namen frequent rituele baden. De meesten waren celibatair maar zij die getrouwd waren moesten zich onderwerpen aan de regels van de gemeenschap, zelfs in zaken van intimiteit. Als een man en vrouw intieme relaties “tegen de regels” hadden, werden ze uit de gemeenschap gezet. Zij waren fanatieke sabbathhouders: het werd hen niet toegestaan te assisteren bij de bevalling van een dier of zelfs maar het uit een put te trekken, en als een mens in een put viel of in het water, mocht geen touw of ladder gebruikt worden om hem te redden. Zij waren geheimzinnig; sommige van hun boeken waren in code geschreven, en de leden werd verboden over de geheime leringen te communiceren met anderen.

Zij interpreteerden de Schrift op een allegorische manier naar de wijze van Origenes.

Alhoewel een minderheid van specialisten hebben betwijfeld of de communititeit te Qumran direct geassocieerd was met de rollen die gevonden werden in de nabijgelegen grotten, blijkt het bewijs overweldigend. Ten eerste, het is de meest waarschijnlijke conclusie. De meeste grotten zijn enkel een steenworp verwijderd van Qumran. Grot 4, die tweederden van de Dode Zee Rollen bevatte, was niet louter een snelle bewaarplaats maar een echte bibliotheek met houten legplanken. Ten tweede, de kruiken waarin de rollen waren opgeborgen zijn precies dezelfde die gevonden werden in Qumran. Ten derde werden in Qumran bewijzen gevonden van schrijven op rollen. Ten vierde, het is niet zinnig dat Joden uit Jeruzalem het risico zouden willen dragen om de rollen naar Qumran te brengen, met de Romeinse legers overal in het land, terwijl er goede bergplaatsen dichtbij waren. Ten vijfde, vele rollen zijn anti-establishment. Ze werden geschreven door een sekte die uit de tempel van Jeruzalem was gezet en die de joodse leiders van toen tegenstonden. Ten zesde, Qumran past bij de locatie die de Romeinse filosoof Plinius situeerde voor de Esseense nederzetting, aan de westkust van de Dode Zee.

De Qumransite werd extensief opgegraven en is vandaag een openluchtmuseum.

Bewijs dat bijbelprofetie vooraf werd geschreven

Voor de bijbelgelovige is de grootste betekenis van de Dode Zee Rollen erin gelegen dat ze bewijzen dat de honderden messiaanse profetieën² in het Oude Testament waren opgeschreven vóór de geboorte van Jezus en dus hun goddelijke oorsprong bewijzen!

Authenticatie van de Masoretische Hebreeuwse Bijbel

De Dode Zee Rollen bevatten krachtig bewijs voor de authenticiteit van de Masoretische Hebreeuwse tekst die de basis vormde voor de grote Reformatiebijbels, zoals de Duitse Luther, de King James in het Engels, de Reina Valera in het Spaans en de Statenvertaling voor het Nederlandse taalgebied. De Masoretische tekst werd bewaard door het uiterst nauwgezette werk van Hebreeuwse schrijvers vóór de uitvinding van de drukkunst in de 15de eeuw. (De eerste gedrukte Hebreeuwse Bijbel verscheen in 1488).

Het woord “masoreet” verwijst naar de getrouwe transmissie van de Bijbel. De Masoretische tekstschrijvers telden elk woord van de manuscripten, en als er een vergissing werd begaan dan werd die sectie vernietigd. 60 tot 65 percent van de Bijbelrollen, gevonden aan de Dode Zee, vertegenwoordigen de Masoretische tekst. Dit is verbazingwekkend gezien de vroegste Hebreeuwse codices van de Masoretische tekst, gebruikt door tekstgeleerden in de 16de en 17de eeuw (zoals de Aleppo⁴), meer dan 1000 jaar na de Dode Zee Rollen geschreven waren. De verschillen tussen de conservatieve Dode Zee Rollen en de Masoretische tekst zijn extreem miniem, merendeels betrekking hebbend op de spelling of grammatica, de weglating of toevoeging van een woord, of het mixen van Hebreeuwse letters. Bijvoorbeeld: een van de twee Jesajarollen, gevonden in grot 1, laat één woord

---

² Zie: “Meer dan 300 profetieën die de Messias onthullen”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/profetieen-Messias-ENG.pdf>.

“heilig” (van de drie) weg in Jesaja 6:3 – blijkbaar bij het schrijven over het hoofd gezien. Bij vergelijking van Jesaja 53 in de Grote Jesaja Rol van 100 vóór Christus met de Aleppo Codex van 900 na Christus, heeft men slechts drie letters die significant verschillen. De overeenkomst van de Grote Jesaja Rol met de Masoretische tekst, noemt dr. Ernst Würthwein “verbluffend”, en Adolfo Roitman noemt het “buitengewoon nauwgezet” (Würthwein, *The Text of the Old Testament*, 1979, p. 144; Roitman, *The Bible in the Shrine of the Book*, 2006, p. 43).

Vier krachtige redenen waarom de niet-Masoretische Dode Zee Rollen niet mogen gebruikt worden om de Masoretische Hebreeuwse tekst aan te passen

1. God beloofde Zijn Woord te zullen bewaren en Hij zou niet toegelaten hebben dat het verloren was tijdens bijna de hele kerkbedeling terwijl het verborgen lag in de woestijn, zodat het niet eerder hersteld kon worden dan vanaf de jaren (19)50! (Psalm 100:5; enz.)

God stelde de bewaring van de Schrift in handen van de Joden (Romeinen 3:1-2)³, en alhoewel zij de Schrift niet gehoorzaamden en alhoewel de Schrift bedekt was met hun rabbinale tradities, hadden zij een grote eerbied voor het geschreven Woord zelf!

Specialisten geven nu toe dat de Masoretische tekst de standaard Hebreeuwse Bijbel was aan het eind van de Tweede Tempel periode. Dit werd niet enkel bewezen door de Dode Zee Rollen maar ook door rollen die gevonden werden in Massada, Wadi Murabba'at, Nahal Hever, en Nahal Tze'elim. Adolfo Roitman zegt dat de Masoretische tekst “blijkbaar de autoritatieve tekst werd voor het mainstream Jodaisme tegen het eind van de Tweede Tempel periode” (*The Bible and the Shrine of the Book*, p. 56).

In het licht van Romeinen 3:1-2³ is dat een belangrijke erkenning! Liberale specialisten zien de Masoretische tekst en de Septuaginta en Samaritaanse teksten als gelijke legitieme teksten. Zij geloven dat het enkel is omdat de rabbi's de laatste twee gebannen hebben dat de Masoretische tekst het won. Geza Vermes zegt:

“[De aanwezigheid van zowel Masoretische als Septuaginta teksten in de Dode Zee Rollen] suggereert dat in de Qumrantijd Hebreeuwse teksten corresponderend met de Samaritaanse en oude Griekse versies gezamenlijk circuleerden, en zo de theorie versterkten dat de proto-Masoretische, Samaritaanse en Septuaginta-type van Hebreeuwse tekstvormen co-existeerden voordat de rabbijnse censuur de laatste twee elimineerden rond 100 nC” (*The Story of the Scrolls*, p. 106).

Dit is haast exact wat liberale Nieuwe Testament geleerden geloven met betrekking tot de Alexandrijnse Griekse tekst. Zij denken dat de traditionele tekst, die als basis diende van de protestante Bijbels (het Nieuwe Testament ervan), het won enkel omdat die officieel werd geproclameerd door de kerkconcilies, en druk werd uitgeoefend door kerkelijke gezagsdragers. De reden waarom zij deze zienswijze aanhangen is dat zij niet geloven dat de Oude en Nieuwe Testamenten gegeven werden door goddelijke inspiratie en bewaard door dezelfde God die ze autoriseerde. De Bijbel is voor hen louter een menselijk product, en wanneer ze deze bestuderen beschouwen zij daarin enkel het menselijke element.

Maar in het licht van Paulus' verklaring in Romeinen 3:1-2 en de vele profetieën in de Schrift dat God Zijn Woord zou bewaren, weten we dat God toezag op de transmissie van het Oude Testament, en God leidde de Joodse rabbi's, zelfs in hun ongeloof en geestelijke blindheid, om de Masoretische Bijbel te bewaren.

2. Het is niet geloofwaardiger dat God het Oude Testament zou bewaren door de handen van een geheimzinnige Joodse sekte dan dat Hij het Nieuwe Testament zou bewaren door de ongelovige moderne cult van het tekstueel criticisme.

De Bijbel waarschuwt Gods volk kettters “in het oog te houden”, en zegt ook “keer u van hen af” (Romeinen 16:17-18). Het is daarom onredelijk te denken dat Hij zulke kettters zou gebruiken om de Schrift te bewaren.

---

³ Romeinen 3:1-2: “Want in de eerste plaats zijn hun [de Joden] de woorden van God toevertrouwd”.

3. Het “Septuaginta-type” van tekst, bewaard door de niet-Masoretische Dode Zee Rollen, is een vrije parafraze-type van vertaling die nooit zou mogen gebruikt worden om het Hebreeuws te corrigeren.

(In Qumran werden kopieën gevonden van de Septuaginta, in het Hebreeuws en het Grieks).

4. Er is bewijs dat de Qumransekte niet vreesde om de Schriften geweld aan te doen.

“Zij eigenden zich het recht van creatieve vrijheid toe en beschouwden het als hun taak om het werk dat zij doorgaven te verbeteren” (Vermes, p. 109). Zij vonden hun eigen boeken uit, zoals de Tempelrol, beweerend dat die uit God was. Het zou dwaas zijn de Traditionele Bijbeltekst, die voor ons doorgegeven werd van generatie op generatie door Goddelijke voorzienigheid, te wijzigen op basis van zulk ondeugdelijk “bewijs”.

Een andere reden voor Bijbelgelovigen om argwanend te staan tegenover de Dode Zee Rollen, is dat het herstel, de vertaling en de analyse werden gedaan door sceptische geleerden. Van de originele redacteuren waren er vier katholieke priesters, één was methodist die agnostisch werd, een andere was een Anglicaan die zich bekeerde tot Rome. De meeste liberale geleerden beschouwen de sektarische geschriften, gevonden in de grotten van de Dode Zee, van gelijke autoriteit als de Schrift. Niet gelovend dat het Nieuwe Testament werd gegeven door goddelijke inspiratie, zoeken deze geleerden nog steeds naar de “sleutel die in staat is het mysterie te ontsluiten van Jezus en de geboorte van de Kerk”. Velen denken dat zij die gevonden hebben in de niet-bijbelse Dode Zee Rollen.

Het Schrijn van het Boek in Jeruzalem

Het is fascinerend dat de twee grootste historische getuigen voor het gezag van de Masoretische Hebreeuwse Bijbel gelokaliseerd zijn op één plaats: het Schrijn van het Boek in Jeruzalem, een tak van het Israël Museum. Zij zijn de bewaarders van zowel de Grote Jesaja Rol als de Aleppo Codex⁴, Het belangrijkste oude complete Masoretische Oude Testament.

De Aleppo Codex⁴

De Aleppo Codex werd opgesteld in ongeveer 920 nC in Tiberias, wat een centrum was van Joodse geleerdheid na de verwoesting van Jeruzalem. Het was ook een centrum voor de creatie van de Talmoed, een collectie van joodse tradities welk (in de praktijk) qua gezag verheven werd tot gelijk aan de Schriften en die Jezus sterk veroordeelde in Mattheüs 15 en 23. Het Aleppo manuscript werd gekopieerd door Shlomo Ben Boya'a, en de klinkertekens werden toegevoegd door de vermaarde meester-schrijver Aaron ben Asher. Bijna 1.000 jaren “werd het gebruikt als de standaardtekst in de correctie van boeken” terwijl “generaties van schrijvers pelgrimages er naartoe maakten om ze te consulteren” (Roitman, p. 62). Het verbleef in de synagoge in Caïro, Egypte, van ongeveer 1099 tot 1375, toen het verplaatst werd naar de Synagoge in Aleppo, Syrië, waar het verbleef in een metalen kist met dubbel slot, in “de Grot van Elia”. (Volgens hun traditie werd de profeet Elia daar verbannen). De sleutels werden gehouden door twee prominente mannen en de kist kon enkel geopend worden in aanwezigheid van beide mannen op het gezag van de leiders van de synagoge. Op 2 december 1947, na de adoptie van de VN-resolutie om de Joodse staat op te richten, werd de synagoge verwoest door uitzinnige moslims tijdens de rellen die uitbraken overal in de Arabische wereld.⁵

---

⁴ De **Aleppo Codex** (Hebreeuws: *Keter Aram Tzova*) is een middeleeuws handschrift van de Hebreeuwse Bijbel, ook wel de Tenach of, door christenen, het Oude Testament genoemd. De codex is ontstaan in de tiende eeuw van onze jaartelling. Gedurende lange tijd is de codex beschouwd als het meest gezaghebbende document van de traditie van de masoreten, die de tekst van de Hebreeuwse geschriften van generatie op generatie hebben overgeleverd. Uit responsa-literatuur die bewaard is gebleven blijkt dat de Aleppo Codex gedurende de gehele Middeleeuwen in een groot gebied gebruikt werd door Joodse geleerden. Modern onderzoek heeft laten zien dat de Codex Aleppo het beste voorbeeld is van de Masoretische principes in een groot manuscript en maar weinig fouten bevat, ondanks de ongeveer 2,7 miljoen tekens. Hierom beschouwen veel geleerden de Aleppo Codex als de meest gezaghebbende tekst, zowel wat betreft de medeklinkertekst, als wat betreft de klinkertekens, en de wijze van zingen. (Wiki).

⁵ In 1947 werd de synagoge waar de **Aleppo Codex** zich bevond platgebrand door islamitische relschoppers ... De Codex was onvindbaar, maar dook in 1958 weer op, toen hij door de Syrische jood Murad Faham naar Israël gesmokkeld werd ... De Codex werd toevertrouwd aan het Ben-Zvi instituut en de Hebreeuwse Universiteit van Jeruzalem. (Wiki).

De relschoppers braken in de ijzeren kist en scheurden pagina's uit de Codex en wierpen die op de vloer. Het grootste deel van de Pentateuch ging verloren. Iemand ontdekte de beschadigde Codex en deze werd nadien jarenlang verborgen.

In 1958 werd de Aleppo Codex naar Turkije gesmokkeld, verborgen in een wasmachine, en van daar naar Jeruzalem gebracht (Roitman, p. 65). De Codex werd met veel arbeid gerestaureerd gedurende een periode van zes jaar door het Israël Museum en is vandaag tentoongesteld in het Schrijn van het Boek

Conclusie

Archeologische vondsten zoals de Dode Zee Rollen zijn voor de bijbelgelovige interessant, maar ze zijn niet essentieel. Ons geloof is gebaseerd op iets veel soliders dan broze fragmenten van oude rollen. Ons geloof ligt op het bewaarde, onfeilbare Woord van God Die niet kan liegen, een Woord dat authenticiteit verkreeg door "veel onmiskenbare bewijzen" (Handelingen 1:3).

Zie ook:

Inspiratie en gezag van de Bijbel: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/inspiratie-gezag-Bijbel.pdf>

Tekstbronnen van het Nieuwe Testament: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/tekstbronnen.pdf>

De Bijbel is Gods Woord: <http://www.verhoevenmarc.be/#Bijbel>

Corrupties in moderne Bijbelvertalingen: <http://www.verhoevenmarc.be/bijbelcorrupties.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm